

P A T É

Poslúchajte řeči svaté,
 230 totot jest kázanie páté:
 Nezabíjej bratrcé svého,
 mé tváři, člověka mého.
 Proti tomu trój lid činí,
 jímž sě Bohu včeně viní:
 235 Prvý, to jest mužčoječ,
 jenž umárie hladem druzčě,
 moha jho mālem živiti
 i dá jmu životka zbytí.
 Druhý, jenž káže nebo radí
 240 zabiti neb jiné svádí
 a stane sě vražda proto;
 pravi vám zacélo jáz to,
 žeť jest ten pravý vražedník,
 toho zabitého vinník.
 245 Ten jest také mužčoječ,
 jenž, jsa sudi neb poprávcě,
 přilož k někomu vinu
 pro nepřiezn neb pro dědinu,
 i zbabí života koho,
 99 b 250 jehožto sě stává mnoho.
 Třetí, ješto sám zabijé,
 ten sě s Kainem nemijé,
 ten musí s ním u pekle býti,
 jehož mu viec nelzě zbytí.

ŠESTÉ KÁZANIE

255 Šestým kázaním tě svázel:
 Nebud̄ smilnīk, tot Buóh kázal.
 Trój lid nedrží tohoto
 i jmá veliký hřiech proto.

Prví sě skutka chovají, *Vonavat*
 260 však sě myslí v něm kochají;
 čistota v ráj nedovodí,
 jenž ot srdcě nepochodí.
 Druzí smilstvo skutkem plodie
 i jiné k tomu přivodie;
 265 mezi mužmi toho mnoho,
 avšak v ženách více toho.
 O jich zlosti pisáno jest
 a některé tak známo jest,
 že diábel týž obyčej jímá
 270 jako ptáčník, kdyšto jímá
 ptáčky v sietkách, že za nožku
 přivieže v sietkách ponožku |
 i vstrhá, aby vzletala,
 jiné ptáčky osázala:
 275 takéž diábel dušě číhá
 a mnoho jich tak potrhá.
 V krčmě nebo v tanci ženu
 posazují uličenú,
 anať oboče vstahuje,
 280 závojíka popravuje,
 sukničku svú ztkaničívši
 a karnáček užlutivši,
 k tomu do pat zpodlinivši
 a podlinky zhedvábnivši,
 285 nožík, měšček, cídný pasec,
 u piesnech jejé jasný hlasec.
 To vidúce mnozí blázni,
 nejmajíce božie kázni,
 slyšíce slovcé výborná,
 290 ješto sě jim zdějí dvorná,
 velmi milé usmievanie
 a laskavé jich vzhledanie,
 letie jako na otržn k nim;
 nalit i bude hoře jim,